

розвитку їх спроможностей і ефективного рішення будь-яких завдань, зумовлених вимогами туристичного ринку [1, с. 265].

Так як ринки праці стали конкурентоспроможнішими, фахівці у сфері людського потенціалу на цей час покликані забезпечити методи роботи управління людьми, які не лише підтримують пріоритети установи, а й забезпечують успіх у конкурентній боротьбі на світовому ринку.

У сучасній економіці покладаються на людей, щоб генерувати, розвивати та реалізовувати ідеї, адже функції людського потенціалу відіграє важливу роль у забезпеченні того, що установи повинні надавати людям можливість досягати стратегічних цілей.

Людський потенціал включає працівників організації, окреслених у плані їхнього навчання, досвіду, судження, інтелекту, взаємозв'язку і розуміння – характеристику працівника, який може додати економічної цінності організації. Управління людським потенціалом сприяє таким базовим мірам успіху організації, як якість, прибутковість і задоволення клієнтів.

Отже, управління людським потенціалом є необхідним для забезпечення ефективної діяльності організації та досягнення її стратегічних цілей.

Успішне управління людським потенціалом може забезпечити ефективність та стабільність роботи туристичної організації, що, у свою чергу, сприятиме розвитку туризму в громаді та збільшенню доходів.

Список використаних джерел:

1. Марченко О.А. Трансформації та удосконалення регіональної структури туристичної галузі: монографія. Херсон: Айлант, 2014. 344 с.

Гвоздєй Наталія Іванівна

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,
Україна

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки*

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Питання фінансового забезпечення є невід'ємною складовою будь-якого суб'єкта підприємництва, так як характеризує рівень стабільності грошових надходжень і прибутковості; формування фінансових ресурсів для започаткування, ведення поточної операційної, фінансової та інвестиційної діяльності; забезпечує виконання фінансових зобов'язань перед діловими партнерами, бюджетом і цільовими фондами.

Головні завдання фінансового забезпечення полягають у мобілізації та спрямуванні грошових ресурсів, їх еквівалентів та майнових активів на фінансування поточної і перспективної діяльності підприємця, у виборі форм фінансування та гарантуванні повернення кредиторам залучених до підприємницького обороту грошових ресурсів. Інакше кажучи, фінансове

забезпечення є комплексом заходів, що забезпечують мобілізацію фінансових ресурсів у обсягах, достатніх для фінансування місцевого самоврядування [1].

Правове регулювання фінансових відносин, які виникають при фінансуванні діяльності органів місцевого самоврядування, є однією з форм управління з боку держави економічним і соціальним розвитком адміністративно-територіальної одиниці, що відобразатиметься на ефективності, результативності фінансового забезпечення місцевих органів влади. Тому дії органів влади місцевого рівня у сфері їх фінансового забезпечення повинні ґрунтуватися на правових актах, котрим притаманні такі основні функції:

1) визначають перелік установ, організацій, фізичних і юридичних осіб, на які впродовж певного часу поширюється дія правової норми;

2) регламентують права й обов'язки органів місцевого самоврядування щодо наповнення та використання місцевих бюджетів;

3) є підґрунтям для вживання відповідних заходів щодо виконання чи невиконання правових норм органами місцевого самоврядування;

4) усі фінансово-правові відносини органів місцевого самоврядування з суб'єктами господарювання виникають і припиняються на законодавчій основі;

5) наявність якісних законодавчих та інших нормативних документів створює умови ефективного витрачання цільових грошових фондів органів місцевого самоврядування, а також досягнення високих кінцевих результатів їх впливу на рівень соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальної одиниці та суспільства загалом;

б) правові норми, що регулюють фінансові відносини органів місцевого самоврядування, є системою фінансового права, яка ґрунтується на Конституції держави;

7) норми чинного законодавства повинні чітко окреслювати функції місцевого самоврядування й, відповідно до них, джерела фінансових ресурсів, які становитимуть фінансове забезпечення цих функцій[2].

Відзначимо, що зміст останньої функції отримав своє відображення також і в нормах міжнародного законодавства. Основні положення 9 статті «Фінансові ресурси органів місцевого самоврядування» Європейської Хартії про місцеве самоврядування регламентують: місцеве самоврядування повинно наділятися фінансовими ресурсами відповідно до його концепції, передбаченої конституцією та законом; цих ресурсів повинно бути достатньо, у межах загальної економічної політики ними можна вільно розпоряджатися; частина фінансових ресурсів повинна формуватися за рахунок місцевих податків і зборів, ставки яких визначаються місцевим самоврядуванням у межах закону [3].

Нормами цього нормативно-правового акта не встановлено частки фінансових ресурсів, що формуються за рахунок місцевих податків і зборів, оскільки таке питання повинно вирішуватися кожною країною окремо з огляду на її економічні й фінансові умови. Проте вказано, що при цьому завжди повинна бути відповідність між сплаченими податками та одержаними послугами платником податків від держави; джерела фінансових ресурсів

повинні бути різними й гнучкими для уникнення впливу інфляції; обов'язковим елементом фінансового забезпечення органів місцевого самоврядування повинно бути фінансове вирівнювання, тобто перерозподіл фінансових ресурсів на користь економічно слабших органів самоврядування[4].

Так, вирівнювання повинно здійснюватися урядом без обмеження свободи дій органів місцевого самоврядування; надання субсидій місцевому самоврядуванню не повинно бути пов'язане з фінансуванням певних витрат. Одержання субсидій не повинно обмежувати свободу дій місцевого самоврядування у сфері його компетенції; доступ до ринку позикового капіталу - обов'язкова умова фінансового забезпечення місцевого самоврядування й особливо для здійснення інвестиційної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Русін В. Теоретичні аспекти фінансового забезпечення місцевого самоврядування. *Світ фінансів*. 2009. №4(21). С. 83-89.
2. Стефанюк І.Б. Удосконалення механізму фінансового забезпечення органів місцевого самоврядування. *Фінанси України*. 2013. №2. С. 71-82.
3. Європейська Хартія місцевого самоврядування ; [пер. з англ. Є. М. Вишневського]. - Страсбург : Вид-во Ради Європи, 1990. 9 с.
4. Вовна Н. Фінансове забезпечення органів місцевого самоврядування. *Схід*. 2010. № 4 (104). С. 17-24

Ємець Ольга Іванівна

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,
Україна

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, торгівлі та прикладної економіки

ВИКОРИСТАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ БІЗНЕС-АНАЛІТИКИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ У ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Використання інструментів бізнес-аналітики може значно полегшити розвиток підприємств у територіальних громадах та зробити цей процес більш ефективним. Програмні інструменти бізнес-аналітики допомагають аналізувати свої набори даних для прийняття обґрунтованих управлінських рішень [1, С. 82], цифрові технології, ШІ та великі дані мають потенціал для стимулювання інновацій [2, С. 75].

На нашу думку корисними можуть бути такі інструменти бізнес-аналітики: аналіз даних про споживачів, аналіз конкуренції, прогнозування попиту, управління запасами, фінансовий аналіз, ефективність маркетингу, моніторинг та прогнозування змін в законодавстві, оцінка ризиків.

Аналіз даних про споживачів. Вивчення та аналіз даних про споживачів може допомогти підприємствам краще розуміти потреби своїх клієнтів у конкретних територіальних громадах. Це дозволяє розробляти товари та послуги, які відмовляються від попиту та підвищувати задоволеність клієнтів.